

skulde kunne fremkomme et eneste Ord, som enten kunde opbidse Islænderne eller forvrette noget Menneske. Der er, efter min Mening, ikke nogen Grund til nu at standse Sagens første Behandling.

Lehmann: Jeg havde haabet, efter at have opfyldt, hvad jeg ansaae som min Pligt, ganske at kunne afholde mig fra Discussionen. Men efter at der nu er fremkommet Forslag om at standse denne Sags første Behandling, maa det dog være mig tilladt at sige, at det er saalangt fra, at der i de foreløbige Forhandlinger, der hidtil have fundet Sted om denne Sag paa indeværende Rigsdag, kan findes nogen Grund for Islænderne til at beklage sig, at jeg jo tværtimod næsten har maattet modtage Bebrejdelser af Justitsministeren, fordi jeg har udtalt mig med et saa stort Maadehold om Islændernes Færd, som jeg har gjort. Det er nu ogsaa ganske vist, at jeg finder, at de danske Ministres Færd i hele denne Sag — og nu maa jeg desværre tilføje: inclusive den nuværende Justitsministers — har i den Grad været holdningsløs, at jeg aldrig vilde kunne bringe det over mit Hjerte at sige Noget mod vore islandske Brødre, som ganske vist have givet god Ret til at betragte dem som staaende paa et temmeligt umiddelbart Standpunkt, men som desuagtet tillige have givet Prover paa stor aandelig Dygtighed, om de endogsaa, tildeels ved den danske Regjeringens egen Færd, ere komne ind paa store Afveje med Hensyn til det statsretlige Spørgsmaal. Men dette Spørgsmaal haabede jeg jo netop nu skulde bringes om ikke ud af Verden, saa dog ud af selve denne Forsamling, Jeg skal tilføje, at jeg ikke kan ansee det for ønskeligt, om jeg, der paa ingen Maade har villet oplaste mig til den, der skulde være særlig kaldet til at indvirke paa islandske Forhold, og som allermindest af Alt paa Jorden vilde beile til den nuværende ærede Justitsministers Plads — jeg siger, at jeg ikke kan ansee det for ønskeligt, om jeg skulde blive den Gæste, som nu kom til at udtale sig i denne Sag, og jeg vil derfor bestemt stemme mod Forslaget om nu at nedsette Udvalg og raade Enhver til at gjøre det Samme, indtil

man har seet, hvad andre Landstingsmænd maatte have at sige om hele dette islandske Forhold, hvorefter jeg nu haaber at have sagt mit sidste Ord.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig angaaende Forslaget om at standse første Behandling og at nedsette et Udvalg paa 9 Medlemmer, gik man til Afstemning, hvorefter dette Forslag forkastedes med 43 Stemmer mod 2.

Formanden: Første Behandling af Sagen bliver saaledes at fortsætte. Det 9de kongevalgte Medlem har Ordet.

Fischer: Der kan selvfølgelig ikke i denne Sag være Spørgsmaal om at sætte Noget igjennem mod Regjeringens Dnsse. Selv om Rigsdagen nærede nogen Tilbøielighed dertil, hvad jeg troer ikke er Tilfældet, saa maatte jo dog Enhver sige sig selv, at det ikke var muligt, at Rigsdagen her kunde handle alene. Den kan i denne Sag kun handle i Forbindelse med Regjeringen. Men jeg føler mig paa den anden Side fuldkommen overbevist om, at det ogsaa er et levende Dnsse hos dette Thing, at det maa staa klart, at, naar denne Sag er kommen frem her paany, da er det ikke, fordi man paa nogen Maade nærer noget Dnsse om at vende den imod Regjeringen, men det er for om muligt at tilvejebringe en enig Samvirken med Regjeringen i et Anliggende, der i ligesaa høj en Grad interesserer alle Danske, som det maa interessere alle Islændere. — Jeg vil da nu for mit Bedkommende indrømme, at jeg finder, at der er meget, der taler for, at Regjeringen netop handlede i det nuværende Dieblik. Jeg har fra det første Dieblik af, da den ærede Rigsdagsmand, der har reist denne Sag paany, fremkom med sin Forespørgsel derom, været af denne Anskuelse og næret Haab om, at Sagen nu vilde kunne komme til et Resultat, og jeg skal tillade mig nærmere at begrunde, hvorfor jeg har opfattet Sagen saaledes. Det Udvalgte til Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget, som blev Althinget forelagt i dets